

شناسایی مولکولی ژن‌های بتالاکتاماز (*GES* و *VEB*، *PER*) در سالمونلا انتریتیدیس جدا شده از گوشت طیور با روش Multiplex-PCR

مهشید اسفندیان^۱، غلامعلی مرادلی^{۲*}

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم پایه، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

۲. استادیار گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم پایه، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

*نویسنده مسئول مکاتبات: Moradli.mic@gmail.com

(دریافت مقاله: ۹۵/۷/۱۱ پذیرش نهایی: ۹۷/۳/۴)

چکیده

سالمونلوز یک بیماری مهم در انسان و گونه‌های حیوانات است که به وسیله سرووارهای مختلف سالمونلا انتریکا ایجاد می‌شود. سرووار انتریتیدیس یکی از شایع‌ترین سرووارها در انسان و طیور و هم‌چنین عامل بیماری منتقله از طریق غذا می‌باشد. هدف از این مطالعه بررسی حضور ژن‌های *blages* و *blaveB*، *blaper* در سویه‌های سالمونلا انتریتیدیس جداسازی شده از گوشت مرغ می‌باشد. در این مطالعه، تعداد ۶۰ نمونه سالمونلا جداسازی شده از گوشت مرغ جمع‌آوری و با استفاده از روش‌های کشت و بیوشیمیایی تأیید شد. سروتایپینگ نمونه‌ها با استفاده از آنتی‌سرم‌های O و H انجام شد. آزمون Multiplex-PCR جهت شناسایی ژن‌های مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های بتالاکتام وسیع‌الطیف شامل *blages* و *blaveB*، *blaper* بر روی نمونه‌ها صورت گرفت. نتایج سروتایپینگ نشان داد هر ۶۰ نمونه مربوط به گروه D و سرووار انتریتیدیس بودند. از ۶۰ نمونه مورد بررسی ۳ نمونه دارای ژن *blaper*، ۲ نمونه دارای ژن *blaveB* و ۱ نمونه دارای ژن *blages* بودند. نتایج آنتی‌بیوگرام نشان داد بیش‌ترین مقاومت به آنتی‌بیوتیک سفنازیدیم (۶۶٪) و بیش‌ترین حساسیت به آنتی‌بیوتیک‌های مروپنم و سفتی‌زوکسیم (۹۲٪) بود. با توجه به این‌که سالمونلا یک باکتری منتقله از راه غذا می‌باشد، حضور ژن‌های بتالاکتاماز وسیع‌الطیف در نمونه‌های مواد غذایی هرچند به میزان کم، می‌تواند هشدار جدی باشد.

واژه‌های کلیدی: سالمونلا انتریتیدیس، *blages*، *blaper*، *blaveB*

مقدمه

بیماری‌های منتقله از غذا یکی از مشکلات جدی در کشورهای پیشرفته و در حال توسعه می‌باشد. سالانه ۱۰۰ میلیون نفر در جهان مبتلا به بیماری‌های منتقله از طریق آب و غذا می‌شوند که این مسئله به‌خصوص در افراد دارای ضعف سیستم ایمنی یا سوء تغذیه بیشتر دیده می‌شود. گونه‌های متعددی از باکتری‌ها مانند *اشریشیا کولای*، *سالمونلا*، *لیستریا* و *یرسینیا* می‌توانند از طریق غذا وارد بدن انسان شده و بیماری ایجاد کنند (Egli et al., 2002). *سالمونلا* یک باکتری گرم منفی و بی‌هوازی اختیاری از خانواده *انتروباکتریاسه* است که در دستگاه گوارش میزبان‌های متعددی از جمله طیور، حیوانات اهلی، وحشی و انسان زندگی می‌کند. این باکتری به‌عنوان یکی از پاتوژن‌های مواد غذایی و هم‌چنین یکی از عوامل مهم شیوع مسمومیت غذایی می‌باشد (Cortez et al., 2002). *سالمونلا* در انسان عامل تب تیفوئید و عفونت‌های روده‌ای می‌باشد. مسمومیت غذایی عمدتاً در اثر سروارهای غیر تیفوئیدی *سالمونلا* ایجاد می‌شود. متعاقب اطلاعات به‌دست آمده هر ساله در کشور آمریکا حدود ۱/۴ میلیون نفر مبتلا به *سالمونلوزیس* غیر تیفوئیدی می‌شوند (Braden Christopher, 2006). عفونت‌های *سالمونلایی* در انسان عمدتاً در اثر خوردن مواد غذایی آلوده مانند گوشت، مرغ، تخم مرغ و شیر اتفاق می‌افتد. این پاتوژن در این مواد غذایی به‌خصوص گوشت تا زمان مصرف می‌تواند زنده بماند (Soltan-Dallal et al., 2014). عفونت در اثر سویه‌های *سالمونلاهای* غیر تیفوئیدی معمولاً خود محدود شونده است اما در افراد دچار ضعف سیستم ایمنی، کودکان و افراد سالمند

می‌تواند تهدید کننده زندگی باشد و نیاز به درمان آنتی‌بیوتیکی دارد (Rayamajhi et al., 2008). آنتی‌بیوتیک‌های بتالاکتام وسیع‌الطیف از مهم‌ترین آنتی‌بیوتیک‌های مورد استفاده در درمان *سالمونلوز* می‌باشد. اما امروزه با توجه به استفاده گسترده این آنتی‌بیوتیک‌ها، مقاومت به این آنتی‌بیوتیک‌ها مشاهده می‌گردد (Tajbakhsh et al., 2015). تولید آنزیم‌های بتالاکتاماز عمده‌ترین دلیل مقاومت باکتری‌های گرم منفی به بتالاکتام‌ها می‌باشد. این آنزیم‌ها حلقه آمیدی بتالاکتام‌ها را تخریب می‌کند. بتالاکتامازها بر اساس سکانس آمینواسیدی به ۴ گروه A تا D تقسیم می‌شوند. *ESBL*‌ها از بتالاکتامازهای کلاس A بوده و سفالوسپورین‌های وسیع‌الطیف با یک زنجیر جانبی اکسی‌مینو (oximino) را هیدرولیز می‌کنند و باعث بروز مقاومت باکتریایی به پنی‌سیلین‌ها، سفالوسپورین‌های نسل اول، نسل دوم، نسل سوم و آزرترئونام می‌شوند و توسط مهار کننده‌های بتالاکتاماز مانند کلاولانیک اسید مهار و اولین بار در *اشریشیا کولای* شناسایی شدند (Ambler et al., 1991). تولید آنزیم‌های بتالاکتاماز وسیع‌الطیف توسط ژن‌های متعددی کد می‌شود. ژن‌های *bla_{GES}* و *bla_{PER}*، *bla_{VEB}* عامل مقاومت به بسیاری از آنتی‌بیوتیک‌های بتالاکتام وسیع‌الطیف مانند سفپیم‌ها، مونوباکتام‌ها، کارباپنم‌ها و سفنازیدیم هستند (Alikhani et al., 2014). با توجه به گسترش ژن‌های مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های بتالاکتام وسیع‌الطیف در باکتری‌های پاتوژن روده‌ای و با توجه به این‌که یکی از راه‌های انتقال آن به انسان مواد غذایی می‌باشد، در این مطالعه به بررسی حضور این ژن‌ها در

۱/۵mM کلرید منیزیم، ۲۵۰ μmol، dNTP، ۰/۴ از هر یک از پرایمرهای اختصاصی ژن‌های حدت و ۱/۵ واحد از *Taq* پلی مراز و ۵ میکرولیتر DNA با غلظت (۱۰ نانوگرم) الگو انجام شد. شرایط سیکل حرارتی برای PCR بدین شرح بود: واسرشت اولیه در ۹۵ درجه سلسیوس به مدت ۵ دقیقه، ۲۵ سیکل هر کدام شامل: واسرشت در ۹۵ درجه سلسیوس به مدت ۴۰ ثانیه، اتصال در ۵۵ درجه سلسیوس به مدت ۴۰ ثانیه، مرحله بسط در ۷۲ درجه سلسیوس به مدت ۶۰ ثانیه و نیز بسط نهایی در ۷۲ درجه سلسیوس به مدت ۵ دقیقه انجام شد. محصولات PCR در ژل آگارز ۲ درصد الکتروفورز شدند، با اتیدیوم بروماید رنگ‌آمیزی شدند و تحت نور UV مشاهده و مستندسازی شدند.

- آنتی بیوگرام

حساسیت ایزوله‌های سالمونلا نسبت به آنتی بیوتیک‌های ایمپینم (۱۰ μg)، مروپنم (۱۰ μg)، سفپیم (۳۰ μg)، سفتازیدیم (۳۰ μg)، سفتری‌زوکسیم (۳۰ μg)، سیپروفلوکساسین (۵ μg)، آمیکاسین (۳۰ μg) (پادتن طب) به روش دیسک دیفیوژن (Kirby-Bauer) و مطابق با استانداردهای CLSI (Clinical and Laboratory Standards Institute) سنجیده شد.

جدایه‌های سالمونلای جداسازی شده از گوشت مرغ به روش Multiplex-PCR پرداخته شده است.

مواد و روش‌ها

- جمع‌آوری نمونه‌ها

در این مطالعه تعداد ۶۰ نمونه سالمونلای جداسازی شده از گوشت مرغ از آزمایشگاه‌های مواد غذایی جمع‌آوری و با استفاده از تست‌های بیوشیمیایی تأیید گردید. سروتایپینگ نمونه‌های سالمونلای جداسازی شده با استفاده از آنتی‌سرم‌های O و H با روش آگلوتیناسیون روی لام و آگلوتیناسیون داخل لوله طبق دستورالعمل شرکت سازنده (Difco, Detroit) صورت گرفت.

- استخراج DNA

با استفاده از کیت تجاری مرکز ذخایر ژنتیکی مطابق دستورالعمل ارائه شده توسط کیت انجام شد. جهت شناسایی ژن‌های دخیل در مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های بتالاکتام وسیع‌الطیف، از پرایمرهای VEB، PER و GES استفاده شد (جدول ۱). از آزمون Multiplex PCR جهت شناسایی این ژن‌ها بر روی نمونه‌ها انجام گرفت. آزمایش در حجم ۲۵ میکرولیتر که شامل

جدول (۱) - پرایمرهای مورد استفاده در این مطالعه

ژن	توالی (۵' به ۳')	اندازه محصول (bp)
<i>bla_{veb}</i>	F-CATTTCCCGATGCAAAGCGT R-CGAAGTTTCTTTGGACTCTG	۶۴۸
<i>bla_{PER}</i>	F-GCTCCGATAATGAAAGCGT R-TTCGGCTTGACTCGGCTGA	۵۲۰
<i>bla_{GES}</i>	F-AGTCGGCTAGACCGGAAAG R-TTGTCCGTGCTCAGGAT	۳۹۹

یافته‌ها

بر اساس آزمون‌های کشت و بیوشیمیایی هر ۶۰ نمونه به‌عنوان سالمونلا شناخته شدند. نتایج سروتایپینگ نشان داد تمامی نمونه‌ها به گروه سرمی D و سرووار انتریتیدیس متعلق بودند. بر اساس نتیجه آزمایش مولتی پلکس PCR مشخص گردید ۳ نمونه

دارای ژن *blaPER* ۲ نمونه دارای ژن *blaVEB* و ۱ نمونه دارای ژن *blaGES* بودند. هم‌چنین نتایج در نتایج آنتی بیوگرام مشخص شد که بیشترین مقاومت به آنتی‌بیوتیک سفنازیدیم (۶۴ درصد) و بیشترین حساسیت به آنتی‌بیوتیک‌های مروپنم و سفتری‌زوکسیم (۹۲ درصد) وجود دارد.

جدول (۲) - میزان حساسیت سویه‌های جداسازی شده به آنتی‌بیوتیک‌های مختلف با روش دیسک دیفیوژن

نوع آنتی‌بیوتیک	درصد مقاومت	درصد حساسیت متوسط	درصد حساسیت
ایمی پنم	۱۶	-	۸۴
مروپنم	۸	-	۹۲
سفپیم	۶۰	۱۰	۳۰
سفنازیدیم	۶۴	۶	۳۰
سفتری‌زوکسیم	۸	-	۹۲
سپروفلوکساسین	۳۶	-	۶۴
آمیکاسین	۳۶	۲۴	۴۰

بحث و نتیجه‌گیری

سالمونلوز یکی از بیماری‌های مهم منتقله از طریق غذا می‌باشد. در مطالعه حاضر ۶۰ نمونه سالمونلای جداسازی شده از گوشت مرغ متعلق به سرووار انتریتیدیس بودند. سالمونلا انتریتیدیس به‌عنوان یکی از شایع‌ترین سرووارهای سالمونلا در بسیاری از کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه از جمله ایران به‌خصوص در دو دهه اخیر شناخته شده است (Ranjbar and Naghoni, 2014). آلودگی به این سرووار معمولاً در اثر مصرف غذای آلوده ایجاد می‌شود و علائمی نظیر تب، دردهای شکمی و اسهال را به همراه دارد. این بیماری خود محدود شونده است اما گاهی منجر به بستری شدن فرد می‌شود خصوصاً در

افراد دارای ضعف سیستم ایمنی که در این موارد درمان آنتی‌بیوتیکی ضروری می‌باشد. طیور و محصولات وابسته به آن مهم‌ترین منبع سرووارهای سالمونلا و هم‌چنین سالمونلاهای دارای مقاومت چندگانه آنتی‌بیوتیکی شناخته شده‌اند. مصرف نامناسب و بی‌رویه آنتی‌بیوتیک‌ها به‌منظور درمان و تقویت رشد حیوانات منجر به ایجاد سویه‌های دارای مقاومت چندگانه آنتی‌بیوتیکی می‌شود. این مقاومت چندگانه در سرووار انتریتیدیس نیز در دو دهه اخیر مشاهده شده است (Campos et al., 2012; Castilla et al., 2012). سفالوسپورین‌ها از مهم‌ترین آنتی‌بیوتیک‌های مورد استفاده در درمان سالمونلوز می‌باشند. با گسترش استفاده از این آنتی‌بیوتیک‌ها مقاومت به این

آنتی‌بیوتیک‌ها رو به افزایش است. علاوه بر ژن‌های *bla_{CTX-M}* و *bla_{SHV}*, *bla_{TEM}* به سفالوسپورین‌ها را ایجاد می‌کنند از جمله ژن‌های *bla_{GES}* و *bla_{PER}*, *bla_{VEB}* در سویه‌های انتروباکتریاسه یافت می‌شوند (Hidalgo et al., 2012). ژن *bla_{GES}* اولین بار در کلبسیلا پنومونیه جداسازی شده از یک بیمار در فرانسه شناسایی شد. فراوانی این ژن کم اما رو به افزایش است به طوری که در سال‌های اخیر در نمونه‌های محیطی هم گزارش شده است و به طور عمده این ژن روی ایتنگرون کلاس ۱ قرار گرفته است. ژن *bla_{PER}* اولین بار در سودوموناس آئروژینوزا جداسازی شده از یک بیمار ترکیه‌ای شناسایی شد اما بعدها در سویه‌های سالمونلا هم جداسازی شد. ژن *bla_{VEB}* اولین بار در اشریشیا کولای در فرانسه شناسایی شد و با سایر ژن‌های ESBL تفاوت زیادی دارد و در ایجاد مقاومت به سفالوسپورین‌ها مانند سفنازیدیم و سفوتاکسیمینقش مهمی دارد (Poirel et al., 2012). در مطالعه حاضر از ۶۰ نمونه مورد بررسی، ۳ نمونه دارای ژن *bla_{PER}*، ۲ نمونه دارای ژن *bla_{VEB}* و ۱ نمونه دارای ژن *bla_{GES}* بودند. در مطالعه‌ای حضور ژن‌های ESBL را در سرووارهای سالمونلا انتریکا جداسازی شده از نمونه‌های مدفوعی انسانی مورد بررسی قرار دادند. در این مطالعه ژن *bla_{PER}* فقط در یک جدایه سالمونلا اینفتیس شناسایی شد (Tajbakhsh et al., 2016). در مطالعه دیگر، ۱۱۸ سویه سالمونلا جداسازی شده از کشور انگلستان و ولز را از لحاظ ژن‌های تولید کننده ESBL مورد بررسی قرار دادند. در این مطالعه هیچ یک از سویه‌ها ژن‌های *bla_{PER}*, *bla_{VEB}* و *bla_{GES}* را نداشتند

(Burke et al., 2013). در پژوهشی محققان، به بررسی حضور ژن‌های ESBL در سویه‌های انتروباکتریاسه جداسازی شده از نمونه‌های بالینی پرداختند. در این مطالعه تنها یک نمونه دارای ژن *bla_{VEB}* بود (Dallene et al., 2010) در کشور چین نیز مطالعاتی جهت شناسایی ژن‌های *bla_{PER}*, *bla_{VEB}* و *bla_{GES}* در سویه‌های سالمونلای جداسازی شده از گوشت مرغ صورت گرفت که در هیچ‌کدام از این مطالعات هیچ یک از ژن‌های ذکر شده یافت نشدند (Wang et al., 2015; Wu et al., 2015; Wu et al., 2013). از زمان کشف آنتی‌بیوتیک‌ها در دهه ۴۰ میلادی تا به امروز در درمان بیماری‌های عفونی به صورت گسترده، استفاده شده است، بسیاری از پاتوژن‌های انسانی به این ترکیبات مقاومت پیدا کرده‌اند و افزایش مقاومت آنتی‌بیوتیکی در باکتری‌ها یک مشکل جهانی محسوب می‌شود (Salysers and Whitt, 2005). در مطالعه‌ای بر روی جدایه‌های سالمونلا جداسازی شده از ماکیان شهرستان اراک، ۲/۶۶٪ مقاوم به آمیکاسین و ۱/۳۳ درصد مقاوم به سفنازیدیم بودند (Ezatpanah et al., 2013). در مطالعه پژوهشگران از ۱۷۴ جدایه سالمونلای مورد بررسی، ۴٪ مقاوم به سفنازیدیم بودند (Tajbakhsh et al., 2016). پژوهشگران به بررسی اپیدمیولوژی طغیان‌های غذایی ناشی از سالمونلا پرداختند. در این مطالعه ۱۱ جدایه سالمونلا جدا شد که ۹۰ درصد نمونه‌ها مربوط به گروه سرمی D بودند اما هیچ‌کدام از جدایه‌ها به آنتی‌بیوتیک‌های ایمو پنم، سیپروفلوکساسین و سفنازیدیم مقاوم نبودند (Yahyavi Firozabadi et al., 2016). در مطالعه حاضر میزان مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های سفنازیدیم ۶۴ درصد، سفپیم ۶۰

جدی باشد زیرا درمان عفونت‌های سالمونلایی را دچار مشکل می‌سازد. اما با این حال در مورد حضور ژن‌های ESBL نوع PER، VEB، GES در سویه‌های سالمونلا مطالعات بسیار کمی وجود دارد و نیاز به مطالعات بیشتری جهت شناسایی ژن‌های مذکور در سویه‌های سالمونلا می‌باشد. به‌علاوه شناسایی این ژن‌ها جهت اتخاذ سیاست‌های درمانی مناسب جهت کنترل و درمان عفونت‌ها و درعین‌حال جلوگیری از انتشار سویه‌های مقاوم از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد.

سپاسگزاری

نگارنده کمال تشکر و سپاسگزاری خود را از کارکنان آزمایشگاه پژوهشی میکروبیولوژی پاسارگاد جناب آقای دکتر کیومرث امینی و مهندس ابوالفضل مقدم که در انجام مراحل عملی این تحقیق یاری نمودند اعلام می‌دارد.

تعارض منافع

نویسندگان هیچ‌گونه تعارض منافی برای اعلام ندارند.

درصد، سپروفلوکساسین و آمیکاسین ۳۶ درصد، ایمو پنم ۱۶ درصد، مروپنم و سفتی‌زوکسیم ۸ درصد بوده است که نتایج مطالعه حاضر برخلاف سایر مطالعات نشان دهنده مقاومت بالای سویه‌های سالمونلا به سفالوسپورین‌های نسل سوم و چهارم و همچنین سپروفلوکساسین و آمیکاسین می‌باشد. از آنجایی که این آنتی‌بیوتیک‌ها از مهم‌ترین آنتی‌بیوتیک‌های مورد استفاده در درمان سالمونلوز می‌باشند ظهور این مقاومت به‌خصوص در جدایه‌های مواد غذایی یک مسئله نگران کننده می‌باشد. یکی از علل افزایش مقاومت به بسیاری از آنتی‌بیوتیک‌ها می‌تواند در نتیجه استفاده بیش از حد از این آنتی‌بیوتیک‌ها در حیوانات به جهت درمان یا افزایش رشد باشد (Ranjbar and Naghoni, 2014) که این امر منتهی به انتقال این سویه‌های مقاوم از طریق مواد غذایی با منشأ دامی به انسان می‌شود و از این‌رو نظارت دقیق بر مصرف آنتی‌بیوتیک‌ها در دام‌های تولید کننده غذا امری ضروری می‌باشد. همان‌گونه که از مطالعات گذشته و مطالعه حاضر برمی‌آید، فراوانی ۳ ژن *bla_{PER}*، *bla_{GES}* و *bla_{VEB}* در سویه‌های سالمونلا بسیار کم است اما با توجه به اینکه سالمونلا یک باکتری منتقله از راه غذا می‌باشد حضور این ژن‌ها در نمونه‌های مواد غذایی هرچند با میزان فراوانی کم می‌تواند هشدار

منابع

- Ambler, R. P., Coulson, A. F., Frere, J. M., Ghuyssen, J. M., Joris, B., Forsman, M., *et al.*, (1991). A standard numbering scheme for the class A. beta-lactamases. *Biochemistry Journal*. 276(pt 1): 269–270.
- Alikhani, M. Y., KarimiTabar, Z., Mihani, F., Kalantar, E., Karami, P., Sadeghi, M., *et al.* (2014). Antimicrobial resistance patterns and prevalence of *bla_{PER-1}* and *bla_{VEB-1}* genes among ESBL-producing *Pseudomonas aeruginosa* isolates in West of Iran. *Jundishapur Journal Microbiology*. 7(1): e8888.

- Bauer, A., Kirby, W. M., Sherris, J.C. and Truck, M. (1996). Antibiotic susceptibility testing by a standardized single disk method. *American Journal of Clinical Pathology*. 45(4): 493-496.
- Braden Christopher, R. (2006). *Salmonella enterica* serotype Enteritidis and egg; a national epidemic in the United States. *Food safety*, 43(4): 512-17.
- Campos, J., Pichel, M., Vaz, T.M.I., Tavechio, A.T., Fernandes, S.A., Munoz, N., *et al.* (2012). Building PulseNet Latin American and Caribbean *Salmonella* regional database: first conclusions of genetic subtypes of *S. Typhi*, *S. Typhimurium* and *S. Enteritidis* circulating in six countries of the region. *Food Research International*. 45(2): 1030-1036.
- Castilla, K.S., de Gobbi, D.D., Moreno, L.Z., Paixao, R., Coutinho, T.A., dosSantos, J.L., *et al.* (2012). Characterization of *Haemophilus parasuis* isolated from Brazilian swine through serotyping, AFLP and PFGE. *Res Veterinary Science*. 92(3): 366-371.
- Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) (2011): Performance Standards for Antimicrobial susceptibility Testing; twenty first Informational Supplement. M100-S21. Wayne, PA: CLSI.
- Cortez, A.L.L., Carvalho, A.C.F.B., Ikunob, A.A., Burger, K.P., Vidal-Martins, A.M.C. (2006). Identification of *Salmonella* spp. Isolates from chicken abattoirs by multiplex-PCR. *Veterinary Science*. 81(3): 340-344.
  - Dallenne C., Da Costa A, Decré D., Favier C., Arlet G. (2010). Development of a set of multiplex PCR assays for the detection of genes encoding important beta-lactamases in Enterobacteriaceae. *Journal Antimicrobial Chemotherapy*. 65(3): 490-495.
- Egli, T., Koster, W., Meile, L. (2002). Pathogenic microbes in water and food: changes and challenges. *FEMS Microbiology Review*. 26(2): 111-12.
- Ezatpanah, E., Moradi Bidhendi, S., Khaki, P., Ghaderi, R., Seyedan Jasebi, E., Moghtadaee Far, S. (2013). Isolation, serotyping and antibiotic-resistance pattern of isolated *Salmonella* from chicken of Arak. *Iranian Veterinary Journal*. 9(2): 88-96. [In Persian]
- Hidalgo, L., Hopkins, K.L., Wareham, D.W., Gutierrez B. and Gonzalez-Zorn, B. (2012). Association of Extended-Spectrum -Lactamase VEB-5 and 16S rRNAmethyltransferase armA in *Salmonella enterica* from the United Kingdom. *Antimicrobial Agents Chemotherapy*. 56(9): 4985-4987.
- Poirel, L., Bonnin R.A., Nordmann, P. (2012). Genetic support and diversity of acquired extended-spectrum b-lactamases in Gram-negative rods. *Infection Genetic Evolution*. 12(5): 883-893.
- Ranjbar R, Sarshar M, Morovvati S. (2012). A Study of ribotype patterns of *Salmonella enterica* serovar Enteritidis strains isolated in Tehran, Iran. *Journal Isfahan Medical School*. 30(180): 238-247. [In Persian]
- Ranjbar R, Naghoni A. (2014). Class 1 integron-mediated antibiotic resistance in *Salmonella enterica* strains isolated in Tehran, Iran. *Iranian Journal of Medical Microbiology*. 7(4):16-23. [In Persian]
- Rayamajhi, N., Kang, S.G., Kang, M.L., Lee, H.S., Park K.Y. and Yoo, H.S. (2008). Assessment of antibiotic resistance phenotype and integrons in *Salmonella enterica* serovars Typhimurium isolated from swine. *Journal Veterinary Medical Science*. 70(10): 1133-1137.
- Salyers, A.A. and Whitt, D.D. (2005). *Revenge of the Microbes: How bacterial resistance is undermining the antibiotic miracle*. ASM Press, Washington, DC.
- Soltan-Dallal M.M., Sharifi Yazdi, M.K., Mirzaei, N. and Kalantar, E. (2014). Prevalence of *Salmonella* spp. in packed and unpacked red meat and chicken in South of Tehran. *Jundishapur Journal Microbiology*. 7(4): 9254-58.
- Tajbakhsh, M., Yaghoobi Avini, M., Alikhajeh, J., Tajeddin, E., Rahbar, M., Eslami, P., *et al.* (2016). Emergence of blaCTX-M-15, blaTEM-169 and blaPER-1 extended-spectrum β -lactamase genes among different *Salmonella enterica* serovars from human faecal samples. *Infection Disease*. 48(7): 550-556.
- Tajbakhsh, M., Yaghoobi Avini, M., Ali Khajeh, J., Alebouyeh, M., Nazemalhosseini Mojarad, E., Zali, M.R. (2012). Increased-resistance phenotype resulted from elevated β -Lactamase enzyme

- Activity in *Salmonella* clinical isolates. Journal Isfahan Medical School. 30(178): 1-11. [In Persian]
- Wang, Y., Yang, B., Wu, Y., Zhang, Z., Meng, X., Xi, M. *et al.*, (2015). Molecular characterization of *Salmonella* enterica serovar enteritidis on retail raw poultry in six provinces and two National cities in China. Food Microbiology, 46: 74-80.
  - Wu, H., Wang, Y., Wu, Y., Qiao, J., Li, H., Zheng, S. *et al.*, (2015). Emergence of β -Lactamases and extended-spectrum β -Lactamases (ESBLs) producing *Salmonella* in retail raw chicken in China. Foodborne Pathology Disease. 12(3): 228-235.
  - Wu, H., Xia, X., Cui, Y., Hu, Y., Xi, M., Wang, X., *et al.*, (2013). Prevalence of extended-spectrum β -Lactamase-producing *Salmonella* on retail chicken in six provinces and two national cities in the people's republic of China. Journal Food Protection. 76(12): 2040-2044.
  - Yahyavi Firozabadi, A., Sedighi Khavidak, S. and Soltan Dallal, M.M. (2016). The Molecular epidemiology evaluation and antibiotic resistance patterns of *Salmonella* isolated in food outbreaks in Yazd province by culture and PCR methods. Razi Journal Medical Science. 23(144): 1-8. [In Persian]

Molecular identification of beta-lactamase genes (*PER*, *VEB* & *GES*) in *Salmonella* Enteritidis isolated from poultry meat by Multiplex-PCR

Esfandian, M.¹, Moradli, Gh.^{2*}

1. M.Sc Graduate of Microbiology, Saveh Branch, Islamic Azad University, Saveh, Iran

2. Assistant Professor, Department of Microbiology, Saveh Branch, Islamic Azad University, Saveh, Iran

*Corresponding Author: Moradli.mic@gmail.com

(Received: 2016/8/1 Accepted: 2018/5/25)

Abstract

Salmonellosis is an important disease both in animals and human which is caused by different serovars of *Salmonella enterica*. Serovars Enteritidis is one of the most prevalent serovars among animals and poultry and also is the food-borne pathogen. The aim of this study was to identify the prevalence of *bla_{VEB}*, *bla_{PER}*, and *bla_{GES}* in *Salmonella* Enteritidis isolated from poultry meat samples. In this study, 60 *Salmonella* samples isolated from chickens were collected and confirmed as *Salmonella* by culture and biochemical tests. Serotyping was performed using O and H antisera. Multiplex-PCR was conducted for the identification of ESBL genes including *bla_{PER}*, *bla_{VEB}*, and *bla_{GES}*. The serotyping results showed that all of the 60 samples belonged to group D and serovars Enteritidis. Among 60 samples, 3 had the *bla_{PER}*, 2 had the *bla_{VEB}* and 1 harbored the *bla_{GES}* gene. Antibiogram results showed the most resistance was to ceftazidime (64%) and the most susceptibility was to meropenem and ceftizoxime (92%). Since *Salmonella* is a food-borne bacterium, the presence of ESBL in food samples even in small numbers can be a serious alarm.

Conflict of interest: None declared.

Keywords: *Salmonella* Enteritidis, *bla_{VEB}*, *bla_{PER}*, *bla_{GES}*